

управлінських рішень. Зміни ринкового середовища, структурні зрушення у попиті викликають необхідність відповідних дій у менеджменті. Різноманітність здійснюваної діяльності та її фрагментарність зумовлюють виконання кожним менеджером кількох функцій управління.

Слід звернути увагу на відмінність менеджера від підприємця. Якщо підприємець бере на себе ризик, пов'язаний з організацією нової справи або розробкою нової ідеї, технології, продукції чи нового виду послуг, то менеджер передусім вирішує, чи буде досягнутий запланований результат. Він визначає, що необхідно для досягнення успіху, який шлях є найбільш оптимальним для реалізації підприємницької ідеї.

Мистецтво управління в підприємстві знаходить свій прояв у творчому відношенні до справи, здатності менеджера до аналізу, оцінки, прийняття ефективних рішень. Вміння досягати поставлених цілей залежить від знань конкретних форм впливу керівника на об'єкт управління.

Отже, менеджмент підприємстві має складний, багатоплановий характер, пов'язаний із виконанням окремими менеджерами певних обов'язків з управління. Ці визначені сфери і напрямки зосередження зусиль менеджерів на виконанні поставленої мети чи запобіганні певній непередбачуваній ситуації мають назву функції управління.

УДК 65.012.65

М.В. Гунченко, к.е.н., доцент

Ю.М. Федорова, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ЕКОНОМІЧНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Група економічних методів орієнтована на економічні інтереси людей, як індивідуальні, так і колективні. Ці методи реалізуються шляхом створення системи прямого та побічного стимулювання окремих працівників, виробничих та

управлінських груп і трудового колективу в цілому залежно від результатів господарської діяльності.

Економічні методи в менеджменті посідають центральне місце серед системи наукових методів управління трудовою діяльністю людей, оскільки на підставі їх встановлюється цільова програма господарського розвитку окремих підприємств і організацій та визначається такий режим роботи і такі стимули, які об'єктивно спонукають та зацікавлюють колективи і окремих працівників в ефективній праці.

Таким чином, шляхом впливу на безпосередні інтереси об'єкту управління створюється механізм його орієнтації на найбільш оптимальний режим роботи без повсякденного і безпосереднього втручання зверху.

До складу економічних методів менеджменту належать організаційно-виробниче планування, метод цільових комплексних програм, комерційний розрахунок, система економічних регуляторів господарської діяльності.

Реалізація економічних методів управління здійснюється в рамках системи виробничих відносин між людьми, що входять до складу трудового колективу. Ця система взаємовідносин надзвичайно складна і включає в себе економічні, соціальні, психологічні та організаційні відносини. Останні знаходять своє вираження у вертикальних та горизонтальних зв'язках, що проявляються у формі зацікавленості працівників в організації спільної праці.

Отже, система економічних регуляторів господарської діяльності повинна бути гнучкою, негайно реагувати на зміну економічної ситуації. Нині застосовується досить широкий арсенал цих регуляторів. Надалі, в умовах розвинутого ринку, кількість таких регуляторів зменшиться, однак ринок не передбачає повної відмови від економічного регулювання господарських процесів.

Список використаних джерел:

1. Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації: Монографія / За ред. д-ра екон. наук, проф. Д. Г. Лук'яненка. – К.: КНЕУ, 2010. – 538 с.
2. Владимирова И. Г. Организационные структуры управления компаниями // http://www.iteam.ru/publications/strategy/section_31/article_1237.